

Dr. Valdis Šteins

Pasaules Jaunā Kārtība

Ja paskatās uz Latviju no iekšpuses un ārpusē, tad liekas, ka nekas tā īsti nav mainījies. Mūzika tā pati, vārdi tie paši – viss no marseljēzas. Padomju attīstīto sociālismu esam uzvarējuši, „mežonīgo kapitālismu” uzvarējuši - tuvojamies jaunajam neokomunismam ar visu tam piemītošo nežēlību un antihumānismu – visi nabagi un vienas partijas vietā viena lielpartija jeb partiju kartelis – pūķis ar daudzām galvām (standarta variantā – septiņas). Partijnieki labi ja sastāda 0,01% no visiem iedzīvotājiem. Senāk šādus pārvaldniekus sauca par Kliķi, jo viņi faktiski varu ir uzurpējuši - ne jau ar vēlēšanām, bet ar sevis „ievēšanu”. Padomju sociālistiskā birokrātija nobāl mūsdienu *neo-komunistu* - jauno komunistu, komisāru un lumpen-birokrātijas priekšā. Paskaties uz tā saucamo partiju, faktiski – politbrigāžu, bosiem - tie paši kompartijas sekretāri, tās pašas runas un uzvedība, melnās Volgas nomainījuši melni Mercedesi. Starpība tikai tā, ka Maskavas vietā lidinās uz Briseli. Toreiz līda Kremļa priekšā, tagad Eiropas Federācijas (Impērijas) funkcionāru priekšā. Tā ir tā fasādes redzamā daļa, bet apskatīsim arī neredzamos un būtiskos aspektus, to, ka no 2016.gada 1. janvāra dzīvojam pēc jauniem **Protokoliem**, dzīvojam, tagad jau atklāti un oficiāli, Pasaules Jaunās Kārtības matricē.

Kad un kā TAS ar mums varēja notikt?

Dzīvojam turpat jau 25 gadus garas katastrofas apstākļos, un šī Katastrofa iesākās 1992.gadā. Gadu pēc mūsu, AP deputātu, Konstitucionālā likuma pieņemšanas. Jā, tā iesākās visas Pasaules mērogā vienu gadu vēlāk. Mēs vienkārši, nemaz nezinādami un neapjauzdami, tajā tikām ierauti.

Bet pirms pievērsties šai Katastrofai, es gribētu nedaudz raksturot situāciju Latvijā, jo tā ir mērķtiecīgi, dienu pēc dienas, gadu pēc gada radīta, un mēs pat nejutām – cik viltīgi mēs uz to tikām virzīti visus šos turpat vai 25 gadus. Mēs ne tuvu nezinām jaunus „Molotova-Ribentropa” protokolus. Es pat nevarēju sadzīt pēdas, kas nospiedis balsošanas pogas mūsu vietā ANO 1991.gadā, jo Latvija tajā brīdī jau bija uzņemta ANO, bet pirmais vēstnieks vēl tur nebija nosūtīts. Pateicoties amerikāņu pētniekam Maiklam Hadsonam, mēs nedaudz zinām par Latvijas augstākās vadības apņemšanos 2008.gadā turpmāk mērķtiecīgi pazemināt mūsu labklājību, jo dzīves standarts esot par augstu, jo cilvēki dzīvojot pārāk labi. Mēs neko nezinām par 2008.gadā un citos laikos parakstītajiem valdības slepenajiem Protokoliem ar SVF un citām virsvalstu organizācijām. Tā visa ir tā saucamā „insaiders” (*insider*) informācija. Bet ko mēs zinām – mēs zinām to, kas ir noticis ar mums un valsti, mēs redzam Sekas. Mums it kā iedeva Brīvību, bet faktiski iedeva brīvību izmirt kā tautai. Mūs sazāļoja, nozombēja, lai nesaprotam, kas ar mums notiek, un spīdzināja visus šos gadus, neļaujot mums tā arī realizēt savu Brīvību,

kaut gan mēs neesam ne goji, ne laji, bet esam Dieva laista tauta ar visām tai Dieva dotām dabiskām tiesībām. Tā, ko mums iedeva, tā izrādījās **putna brīvība**, kuram neļauj pat vīt savu ligzdu uz paša zemes, audzināt savus pēcnācējus. Izrādās, ka mūsu nogrimšana bija ieprogrammēta šajā 1992.gadā, ar visu de-populāciju un lauku iztukšošanu, ar visu de-industrializāciju, ar vardarbīgo medicīnu un vakcināciju, pensiju nozagšanu, iznīcinošo eigēniku un ļaunprātīgu vecāku ļaužu eitanāziju, korpokrātiju, oligarhu kolektīvismu un citām nelaimēm.

Kas valda Pasaulē un Latvijā? Pasaulē valda 147 korporatīvie kartēļi, Jezuītu Kolumbijas ordenis un 13 ģimeņu „melnās aristokrātijas” Konsīlijs ar pindaru priekšgalā, bet Latvijā līdz 2015.gada 31.decembrim (par to, kas ir no 2016.gada 1.janvāra parunāsim vēlāk) – Briseles administrācija, kuru pamatā veido vietējie iztapoņi Briselei, kuri nolasa pavēles no Briseles funkcionāru lūpām, pirms tās uzrakstītas uz papīra, un izpilda apsteidzoši, jeb, ģeopolitoloģijas un politiskās ģeogrāfijas terminos runājot – Latvijā valda tipiski koloniāls režīms. Tas tā ir zinātniski definējot, bet sadzīvē tas nozīmē, ka bezierunu pavēles, koloniālās naudas sadalījums nāk no kolonizatoru puses, bet ienākumi pēc meslu nomaksāšanas metropolei tiek sadalīti pēc metropoles regulām un pavēlēm. Budžets, pats par sevi saprotams, tiek saskaņots Briselē. Līdz 2015.gadam visu diktēja Briseles funkcionāri, virsvalstu kolonizatori, kuri iesaukti par investoriem, un vietējie eirokangari (pašlabuma meklētāji un valsts nodevēji): sākot no tā, ko mums ēst un dzert, līdz pat zinātnisko pētījumu apjomiem un virzieniem un izglītības sistēmai, kura domāta vergu izaudzināšanai un apmācībai. Loģika tāda - priekš kam kolonijā fundamentāli zinātniskie pētījumi, tādi aborigēniem nav vajadzīgi – sāks vēl domāt. Kolonijām ir jāražo vergi – starptautiskam vergu tirgum, kuru nosauc par darbaspēku tirgu, bet skolām jābūt par vergu inkubatoriem starptautiskam vergu tirgum. Mums, lai nostiprinātu vispārējo verdzību, straujos tempos mērķtiecīgi ieviesa parādu verdzību, pēc antīkās Romas parauga. Jā, un ļoti svarīga ir vēstures falsifikācija, jo, apzinoties savas saknes, var sākt domāt par savas verdzības pārvarēšanu.

Pats traģiskākais notikums, protams, ir **Suverenitātes deleģēšana, kas nozīmē atteikšanos no pašnoteiktības, jeb, kā pieņemts tautā saukt – neatkarības**. Tā, protams, ir valsts nodevība, jo Satversme paredz, ka Latvija ir neatkarīga valsts un augstākā vara pieder tautai.

Mēs visi zinām, bet nezina kāpēc aizmirstam, ka Satversmes otrais pants paredz, ka augstākais jeb suverēnais varas nesējs ir Tauta. Bet jau labu laiku vara vairs nepieder tautai. Vienmēr, ja gribat izprast kādu valsti, ir jāskatās - kurš ir suverenitātes nesējs, tam arī pieder Augstākā vara valstī. Monarhijā tā pieder karalim, diktatūras (fašistiskās, nacionāl-sociālistiskās, nacistiskās, komunistiskās) valstī tā pieder korporatīvajam valsts aparātam – lumpen-birokrātiem, republikās – pilsoņiem un to pārstāvniecībām, demokrātijās – iedzīvotājiem (pūļa vairākumam, kuru vada Saimnieks), kolonijās – kolonizatoru metropolei, BET tautas valstī – tautai, katram tautietim un tautietei. Tautas valsts no demokrātiskas valsts atšķiras

ar to, ka nav mazākuma un vairākuma, bet valda Konsensusa jeb Vienprātības princips, jeb sauksim - doktrīna. Tautvaldībā nav vairākuma un mazākuma jēdziena, nav iespējama vairākuma diktatūra.

Latvijā pēc 1991.gada 21.augusta Konstitucionālā likuma pieņemšanas, suverenitāte līdz 1993.gada 5-6.jūlijam piederēja tautai, lai arī ar daudziem zināmiem nosacījumiem. Pēc tam varu pārņēma oligarhu grupējumu izveidotā Saeima. Ilgu laiku Latvijā valdīja oligarhiskie **Grupējumi**, tieši tāpat kā tagad Ukrainā. Jā, es vēlreiz atkārtāju, ka tautai vara piederēja 4.maija republikas laikā, bet no 1993.gada tā piederēja oligarhu Grupējumiem, bet, līdz ar „brīvprātīgo” iestāšanos ES 2004.gadā, tā tika sadalīta starp ES administrāciju un oligarhu Grupējumiem. Daļa no tautas ticēja, ka ES paglābs Latviju no Grupējumu patvaļas. Tas nenotika. Tad noticēja Zatleram un viņa „Reformai”, bet notika kaut kas negaidīts, jo, līdz ar „Zatlera apvērsumu” 2011.gadā, vara pārgāja pilnīgi Briseles, Vašingtonas, Ņujorkas un Latvijas **eiro-kangarisko** un **ameri-kangarisko** funkcionāru rokās. Tieši tāpat kā 1940.gadā ar Kremļa palīdzību tika izveidota kangaru Kirhenšteina valdība, tā 2011.gadā Latvijā varu sagrāba eirokangari ar rietumu sorosiešu palīdzību. Tas bija valsts aparāta – funkcionāru, kā šodien saka – ierēdniecības, apvērsums ar lietussargiem mašīnpistoļu vietā. Tagad mums ir svešzemju un pašmāju ierēdņu un sorosiešu pārvaldīta valsts. Sorosieši blīvā slānī tēlo NVO, kuras praktiski visas tika mākslīgi radītas, kā pārvaldnieku piedēklis. Svešzemju banku funkcionāri uzstājas kā Latvijas eksperti. Parlaments ir butaforija - visu nosaka ministrijas un aiz tām stāvošie lobiji ar savām neskaitāmām aģentūrām, kuras pārpildītas ar lumpen-birokrātiem. Ministrijas caur premjerministru un tiešajās ministru sanāksmēs Briselē, Davosā un citur saņem instrukcijas no īstajiem Pārvaldniekiem. Tas ir – gan no Briseles, gan Vašingtonas, kā arī no ANO mītnēm Ņujorkā un Vīnē. Saeimas deputāti pieņēmuši tādu likumu, ka viņus pašus var regulēt jebkurš milicis ielas krustojumā. Kam tad ir tā Augstākā vara?!

Spilgts un „svaigs” piemērs – antikonstitucionālā Koalīcijas padome lemj, cik liela alga jāmaksā kolonistu apmācītājiem. Vienas politbrigādes brigadieris saka - tik un tik euro, otra saka - nē, tas par daudz, pienāk premjers un saka - paprasīsim Briselei. Tieši tāpat ir jūdaistiem - ja jums nav atbildes uz kādu jautājumu, teiksim – kad ir jāpieber sāls, vārot kartupeļus, zinat, kāda ir pareizā atbilde – paprasīsim rabīnam. Padomju laikā cilvēki gāja sūdzēties pie partijas sekretāra, ka vīrs, vai sieva viņu vairāk nemīl, tagad visas sūdzības un dzīves receptes jāprasa un jāapstiprina Briselē un Vašingtonā, bet no 1. janvāra - arī Ņujorkā un Vīnē (ANO mītnēs).

Satversmes pārkāpumu izpaušmes antikonstitucionālā situācijā

Uzskaitīšu tikai galvenās izpaušmes, bet pirmkārt jau jāvērs uzmanība uz tādām nelegitīmām parādībām kā **nelegitīmās antikonstitucionālās Koalīcijas padomes darbība un nepārtrauktā Satversmes „uzlabošana”**. Katru gadu, vai

pat divreiz gadā, Satversmes sapulces prezidents J.Čakste un Satversmes sapulces sekretārs R.Ivanovs tiek augšāmcelti, lai paraksta kādus grozījumus Satversmē. Zem visiem grozījumiem ir viņu paraksti. Visi šie grozījumi ir vienkārši nelegitīmi (ieskaitot priekšvārdu - *preambulu*), jo Satversmi var grozīt tikai **Satversmes sapulce**. Labs piemērs ir ASV Neatkarības deklarācija, kura ir viņu konstitūcija – satversme. Tā nav grozīta kopš 1776.gada!

– **Pirmkārt**, Latvija nav vairs neatkarīga valsts, kā to nosaka “Satversmes kodols”, jo esam nelegitīmā veidā, pārkāpjot šo punktu, iekļauti Eiropas Savienībā, kura jau vairs nav pat Eiropas Savienotās Valstis, bet federācija ar galvaspilsētu Briseli. Politiskajā ģeogrāfijā mēs šādas administratīvas vienības saucam par metropoles provincēm vai gubernām. Tā, ļoti nosacīti, pieverot vienu aci, varam Latviju nosaukt arī par pavalsti un pilsoņus par pavalstniekiem.

- **Otrkārt**, daudzos Saeimas pieņemtajos likumos un, vēl jo vairāk – Ministru Kabineta un „pašvaldību” (vietvaldību-despotiju) pieņemtajos noteikumos un Instrukcijās tiek vulgāri, nihilistiski pārkāpta Satversme. Daudzi Likumi ir klaji antikonstitucionāli. Satversmes tiesas radīšanas uzdevums bija skatīties „uz pirkstiem” Saeimai, Valdībai un Vietvaldībām-mazajām despotijām – vai tie „neražo” kaut ko antikonstitucionālu, anti-humānu un prettautisku, bet tā nodarbojas ar „kabatzagļu” ķeršanu.

- **Treškārt**, mūsu Konstitūcija – Satversme, nosaka, ka Latvijas valsts pieder Latvijas tautai, tādejādi, zeme var piederēt tikai tās pilsoņiem, jo ārvalstnieku privātīpašums uz zemi rada antikonstitucionālu situāciju, tāpēc nepieciešama zemes nacionalizācija, atdodot to atpakaļ tiem pilsoņiem, kuriem tā piederēja. Pilsoņiem vardarbīgi tika radīti apstākļi, ka viņi bija spiesti izpārdot savu zemi, vai arī viņiem to izblēdīja. Zeme ir valsts sastāvdaļa, un valsts var piederēt tikai tās pilsoņiem, faktiski tautiešiem, ja runājam Tautvaldības terminos. Jāatgriez ir *Status Quo* pirms kolonizatoru, kuri nosaukti par investoriem, ierašanās, un pirms mākslīgi radītās krīzes iesākšanas laika.

- **Ceturtkārt**, valsts ir radīta, lai kalpotu tautas labklājībai un drošībai. Satversme paredz, ka valsts vara pieder tautai, bet šobrīd tā kalpo lumpen-birokrātiskā aparāta alkatībai – pašlabumam, nevis tautas dzīvībai, brīvībai un laimībai.

- **Piektkārt**, Latvijā valda **Diktatūra – varas monopols, kurš pieder Kliķei – partiju kartelim**. Mums ir atkal klasiski piemēri no šodienas - politbrigāžu varas monopola izveidošana, lai jaunas politbrigādes nevar veidoties (200 vai 500 biedri partijā), prezidenta, kurš nav tautas vēlēts, pilnvaru palielināšana, kara propaganda un militarizācija uz tautas rēķina. Latvijā nav Sistēmas opozīcijas, bet ir pseido-opozīcija Sistēmas - Matrices ietvaros.

- **Seškārt**, Satversme neparedz partiju varu un Saeimas iebalsošanu ar partiju listēm. Tie partijnieki kopā sastāda, kā jau rakstīju, labi ja 0,01% no visas tautas,

viņi šo ciparu pārspīlē un paši saka, ka 0,5- 0,9 %, bet arī tas pats par sevi ir niecība. Tās nav partijas, bet tikai politbrigādes – tās ir kā augoņi uz tautas miesas.

Režīma korupcija jeb Sistēmas korupcija. Valsts aparāta lumpen-birokrāti runā par korupciju, paši būdami ierauti personīgā korupcijā, kas ir vienkārši otrā alga. Lai gan tas ir sākums, BET **Sistēmas korupcija** ir jau valsti ārdoša korupcija, kur nekas nenotiek bez „gešeft principa”. Klasisks piemērs jau kuru reizi - valdības sastādīšana – krēslu dalīšana valdībā un automātiski krēslu pārdalīšana Saeimā. Kur vēl klasiskāka Sistēmas korupcija! Vienīgā valdība, kura tika sastādīta ne pēc koruptīvā principa, bija 4.maija Republikas valdība, tā vairāk gan ārstēja tautu ar šoka terapiju un iesāka tautas kopīpašuma prihvatizāciju, tas ir cits jautājums, bet tā nebija koruptīvi sastādīta, tas gan ir fakts. Korupcijas nolūkos tika sastādītas visas citas valdības - sagrabjot naudīgās nozares. Tagad process vēl turpinās, jo jāsagrābj tās, kuras vairāk saņem Eiropas Federācijas naudu. Politbrigādes, kuras sevi sauc par varas politiskām partijām – tās ir Sistēmas **korupcijas mezglu punkti**, tāpēc politisko partiju piedalīšanās Saeimas vēlēšanās ir jāizliedz ar Likumu. Pie Sistēmas korupcijas pieder arī iepirkumi un Eiropas naudas sadale. Starpvalstu prakse paredz, ka par iepirkumu pienākas komisijas nauda līdz pat 10%, pavisam oficiāli. Konvertu maksājumi jau ir vienkārši centības apmaksājumi zem galda. Pie Sistēmas korupcijas pieder arī **Sistēmas ēnu ekonomika** – visur, kur ir valstiskie komercenoslēpumi – visur tur ir Ēnu ekonomika. Kā hrestomātisks piemērs ir tautas kopīpašuma – Citadeles bankas izpārdošana, Latvijas gāzes izpārdošana 90-jos gados, VEFA, RAFA, daudzu citu rūpnīcu un kuģubūvētavu izpārdošana un/vai prihvatizēšana, LECa izveidošana. Lappusēm saraksts būtu jāraksta. Pienāks laiks, un tāds saraksts tiks sastādīts!

Kā to paredz korkomu (korporatīvo komunistu)/neokomu programma, Latvijā ir likvidēts Privātīpašums. Jā, es nepārteicos - Latvijā ir likvidēts privātīpašums. Jūs domājat, ka privātīpašums ir svēts un neaizskarams? Maldāties! Ja neticat, pamēģiniet par zemi, vai māju, vai dzīvokli nesamaksāt nodokli. Es zinu gadījumus, kad 2 mēnešu laikā tas jūsu „neaizskaramais” īpašums var izkūpēt kā salmi tūruma malā pēc kartupeļu cepšanas talkas laikā. Ja jūs domājat, ka automašīna ir jūsu privātīpašums un jūs ar to varat braukt, kad ienāks prātā, tad pamēģiniet - bez obligātās apdrošināšanas, bez braukšanas nodokļa, bez obligātās tehniskās apskates, bez zaļganās atstarojošās vestes, bez... pabraukt. Ja jūs iestādīsiet koku, tas vairs nav jūsu, jo nocirst jūs to bez lumpen-birokrāta atļaujas nevarēsiet. **Ja valdība kontrolē jūsu privātīpašumu, jūsu ienākumus un izdevumus, tad jūs neesat brīvs cilvēks, jūs esat vergs!**

Fiskālais karš pret tautu – jau kuro gadu valda kara stāvoklis Latvijas pavalstī. Valsts vai pavalsts nevar pastāvēt uz nodokļiem. Kādreiz iekaroja svešu zemi, kuru tad arī aplika ar nodokļiem, bet ne jau savu zemi. Nodokļi un aizdevuma procenti ir jāpasludina par krimināliem, kuri grauj sabiedrību un neļauj izveidoties tautsaimniecībai. Fiskālais karš aptver arī Nodevas un Sodus. Latvijā jaunās valdības prioritāte ir jauns cietums Liepājā. Tas ir ļoti simboliski, kā būs ar

nometinājuma nometnēm? Kā trešais tautas aplaupīšanas atzars ir neadekvātie tarifi, priekšapmaksas, dažādi maksājumi sociāliem parazitāriem. Pēdējo slogs ir fantastisks, turklāt tie vairojas kā sporaiņi sabiedrības organismā. Varam šo Fiskālo karu saukt arī par administrācijas **administratīvo ekstrēmismu** jeb **administratīvo terorismu**. Piemēram, uz ceļiem – 90. gadu melnos reketierus ir nomainījuši reketieri zaļās, atstarojošās jakās – visa starpība. Administratīvo terorismu pastiprina straujā melnās sotņas – „pašvaldības policijas” izaugšana. Latvijā, valsts aparāta sliktās pārvaldības rezultātā, burtiski notiek noziedznieku ražošana. Tas ir no vienas puses, bet tajā pašā laikā ir izveidojies milzīgs Opričiņas astoņkājis, kurš apkalpo Partiju Karteli. Tauta ir apdraudēta no visām pusēm.

Nekustamā īpašuma nodoklis ir jau noziegums ar genocīda pazīmēm, jo rada apstākļus, kuri liedz tautai mājokli. Jebkurš privātipašums ir iegūts no naudas pēc nodokļu samaksas, un tā ir dubultā aplikšana ar nodokļiem. Nodokļi kā tādi jau ir iekarotāju noziegums pret iekarotās zemes ļaudīm, bet **nekustamā īpašuma nodoklis jau ir dubult-noziegums**. Un tā ievācēji ir definējami kā reketieri. No bandītu pašnodarbinātības tā ir kļuvusi par valsts akceptētu profesiju.

Banksterisms. Neētiskās Bankas un visādas citas aplaupošās finansiālās struktūras ir otrā institūcija, kura pārvalda un nosaka mūsu dzīvi. Mums ir steidzami jāizveido Ētiskā valsts banka, kura izsniedz bezprocentu kredītus tautsaimniecības attīstības un izaugsmes projektiem. **Parādu verdzība, valsts verdzība, bezdarbs un pauperisms** (nabadzība) - **tie ir valsts aparāta radīti Ļaunumi**. Apdrošināšana, un turklāt vēl obligātā apdrošināšana, ir valsts banksterisma izpausme, tā ir tautas aplaupīšana.

Latvija bija „stacionārā bandīta valsts”, bet tagad tā jau ir jaukta tipa – „stacionārā un viesbandītu (kolonizatoru) valsts”. „Stacionārā bandīta valsts” nav mans termins, tas ir starptautiski pieņemts, visiem zināms un aprobēts termins, tā ka man, lūdzu, nepārmest tā izgudrošanu. Ko tas nozīmē? Ekonomikā (kuru gan man grūti nosaukt par zinātni) un politiskajā ģeogrāfijā ir ieviests jēdziens „**Bandītu valstis**”, kuras savukārt iedala „Stacionārās jeb Vietsēžu Bandītu” valstīs un „Viesbandītu” valstīs. Kā jau iepriekš rakstīju, dotie jēdzieni šoreiz nav manis atklāti vai izgudroti, tie eksistē jau labu laiku, kā viena no valsts koncepcijām, ar nosaukumu - **valsts kā „stacionārais bandīts” jeb klans, jeb kartelis, jeb sindikāts – „Bandas Valsts”**. Tikai klans nenozīmē ģeoloģisku ģenētisku cilvēku grupu, bet gan krimināli-finansiāli-ekonomiski-politiski saistītu cilvēku grupējumu, dažkārt arī ģimeņu grupējumu. *Viens no pirmajiem ievērojamākiem šīs koncepcijas attīstītājiem ir amerikāņu ekonomists Mankurs Olsons*. Termins, protams, ir alegorisks, bet šādas valsts pārvaldnieku darbības metodoloģija, tehnoloģija un filozofiskā būtība ir tā pati, kas **partiju kartelim** vai **sindikātam**, bandītu bandai jeb bandītu klanam vai gangsteru piramidālam grupējumam. Tā ir banda-klans, kurš ar visdažādākajām metodēm sagrauj varu pār kādu tautu, kura dzīvo kādā noteiktā teritorijā.

Temīdai aizsietās acis un Diktatūra ar savu Totalitārismu tuvinās, lēniem un lienošiem soļiem tuvinās. Diktatūra ar katru likumu, ar katru iekšējās kārtības noteikumu, ar katru lokālās despotijas, kuras sevi nezina kāpēc dēvē par pašvaldībām, saistošo noteikumu tuvinā Diktatūru. Sākot jau no t.s. pašvaldības policijas, kura medī latvāņus un mērī zāles garumu, uzrauga sniegu uz auto jumtiem, skaita nobirušās lapas no kokiem, ogas krūmos - utt. Piemēram, lumpen-birokrātija sev piešķir 14 miljonus latvāņu apzināšanai un izpētei, un metodikas izstrādei, bet ne santīma nepiešķir zemturiem latvāņu izskaušanai. Biedrs Latvānis ieradās Latvijā padomju laikos - skaists, ģeometriski proporcionāls, dekoratīvs, labi vairojas, bitēm labs nektāraugs, izcila spēkbarība liellopiem un mazlopiem ziemā, bet augs ar lielu paš aizsardzības spēju, ja to grib izmantot savtīgiem nolūkiem, it sevišķi tualetes papīra vietā. Tas ir pasludināts par Noziedznieku. Opričņinas astonkāja tausteklis – t.s. „pašvaldības policija”, tagad braukā apkārt šo padomju laikā ievesto noziedznieku ķerdama. Ja kāda zemtura zemē atrod to slēpjam – tad zemturim jāmaksā ragā līdz pat 500 euro. Šim pasākumam caurmērā gadā valstisti tērē ap 6 miljoniem euro. Cik daudz sociālo parazitū tika baroti ar šo naudu, kuru varēja atdot veselības aprūpei, jaunu skolu celtniecībai un bērnu pabalstiem. 14 miljoni iztērēti Veselības ministrijas datu datorizēšanai un mūsu čipizācijai (kontroles ieviešanai). Nevienā ambulancē, nevienā slimnīcā, neviens ģimenes ārsts, neviens neko nav saņēmis, bet tie miljoni eiro ir iztērēti un tiek prasīti jauni miljoni, vēl lielākā skaitā. Tie tikai daži piemēri. **Temīdai acis aizsietas, tā neredz un negrib zināt, ko tā tiesā, un tā negrib redzēt, kas notiek pavalstī. Sāksim ar to, ka atsiesim Temīdai acis.** Jo lietas ir jāskata pēc būtības, nevis Likuma, kurš koruptīvi izstrādāts kāda Grupējuma interesēs. Lai Temīda skatās, kāds administratīvais ekstrēmisms valda pavalstī.

Temīda ar aizsietām acīm neredz slēpto Tautas Asimilāciju, kura aizslēpusies aiz Integrācijas maskas, bet tā ir Tautas Garīgās un Bioloģiskās pasaules iznīcināšana – genocīds pret Tautu.

Varas - valsts administrācijas, kontrole neeksistē, nav nekādas varas aparāta kontroles. Lumpen-elite neļauj sevi kontrolēt, tā paliek aizvien nekaunīgāka un bezkaunīgāka. Ja tevi apzog, tad izrādās, tev ir vispirms jāiet uz bibliotēku un jāiemācās Likums, kā iesniegt birokrātiem iesniegumu, jo, ja tas būs nepareizi noformēts, tad viņi to neņems vērā, jo vienmēr var atrast punktu, kuram jūsu iesniegums neatbilst. Viņi aplika bruņas arī ap prezidenta institūciju - prezidentam vairs nav jāatbild uz jūsu vēstulēm. **Lumpen-birokrātijas vara gavilē. Viņi jūtas, ka sēž cietoksnī un iznīcina visus, kuri tam tuvojas.**

Par etnocīdu ir daudz runāts, tāpēc tikai uzsvēršu to, ka vergu darbos no Latvijas aizdzīti jau ir 400 000 iedzīvotāju, bet sevišķi gribu uzsvērt Pensionāru antropocīdu, kas ir klajš un nihilistisks. Mēs zinām, ka pēc vieniem slepeniem datiem vīriešu vidējais vecums ir 52 gadi, pēc citiem – 59 gadi. Pensija nav dāvana, bet katra pensionāra nopelnītā nauda. Pagarinot darba gadus, pensijas izmaksu var atlikt, jo vairāk pensionāru aizies Aizsaulē, jo vairāk valsts aparāts nozags viņiem

piederošo naudu. Aprēķins vienkāršs – Rungaiņi uzgavilē un pilda maku ar pensionāriem nozagto naudu. Jā, jums nomirstot, jums izmaksās divas pensijas bērēm, no kurām noņems pamatīgu nodokli, jo esat taču pievienojis vērtību. Pašreiz vēl aizvien turpinās padomju laika infrastruktūras iznīcināšana – izpārdošana, sagraušana, kura visa ir šodienas pensionāru un viņu senču radīta. Piemēram, Raganā esošā Gāzes krātuve ir tautas kopīpašums. Ielas, laukumi ir tautas kopīpašums – šodienas pensionāru un viņu senču radīts. Visai naudai, kura tiek iekasēta no ielu un laukumu stāvvietām, obligāti ir jāaiziet pensionāru fondā, jo tās ielas viņi ir cēlušī, visas tās fabrikas, Hes-us, elektrolīnijas, dzelzceļus. Kāpēc pensionāriem vismaz dividendes netiek izmaksātas no viņu radītiem īpašumiem? Katrai naftas cisternai ar uzrakstu „Russkij Mir”, kuras šaudās pa Latvijas dzelzceļiem, bija jāienes pensionāru maciņā lielā nauda. Jaunās paaudzes praktiski neko nav uzcēlušas, bet izmanto šodienas pensionāru radīto infrastruktūru un par to nemaksā. Elektrībai pensionāriem ir jābūt par brīvu, jo spēkstacijas un pārvades līnijas ir viņu celtas. Pensionāriem rungaiņi gatavo ragaviņas un izveidojuši veču ļaužu noliktavas, kuras nezin kāpēc sauc par pansionātiem. Tajās pansijās vienvietīgos numuros ir sabāzti divi cilvēki, divvietīgos 4 cilvēki, drīz jau viņus sakraus divstāvu gultās, tad astoņus varētu iebāzt vienā istabā. Tā ir pateicība par viņu radīto infrastruktūru, kuru tagad lieto kolonizatori un vietējie biznesmeņi savtīgos iedzīvošanās nolūkos. Slimošana ir pārvērsta par pakalpojumu ārstiem, un ārstēšana par pakalpojumu slimajiem. Veco ļaužu vardarbīgā eitanāzija (kuri nemaz nav neglābjami slimī, un kuriem dzīvošana nemaz nesagādā fiziskas sāpes) jau ir ieviesta kā prakse - nokļūstiet tik slimnīcā, kaut vai ar ceļu dzīslu sarāvumu vai sastiepumu, un mēneša laikā jūs nosūtīs Aizsaulē. Par to liecina nežēlīgi un par nežēlastību liecinoši fakti. Vecie ļaudis, kuri ir atdevuši savu dzīvi valstij un dažādiem režīmiem, kuri ir faktiskie un juridiskie visas šī infrastruktūras īpašnieki, šodien ir kļuvuši par nastu, par iznīdējamu sociālo kārtu, viņi tiek atsvabināti gan no sava kopīpašuma un ienākumu daļas no tā izmantošanas, gan tiek atbrīvoti no dzīvības. Pat par zārku un kapa izrakšanu ir jāmaksā Pievienotās Vērtības nodoklis.

Kad sākās mūsu Nelaiemes? Es jau teicu, ka sākās ar to, ka LTF Otrajā kongresā mēs abi ar Imantu Kalniņu zaudējām D.Īvānam un I. Godmanim. Īstenībā jau mēs nezaudējām, jo delegāti uz kongresu bija safabricēti – tas ir, viņi nebija LTF grupās izvirzīti, bet no LTF centra S.Kalnietes un J.Škapara virsvadībā nozīmēti. Tas garantēja komunistu varas saglabāšanu, un šī varas saglabāšana nodrošināja tautas kopmantas prihvatizāciju un varas monopola saglabāšanu līdz pat šodienai. Viņiem visu laiku bija un vēl aizvien pieder demokrātiskais vairākums jeb varam teikt, ka Latvijā valda demokrātija, kas ir vairākuma diktatūra. Aiz vairākuma slēpjas Saimnieks. Daudzi noticēja, ka ar iestāšanos ES kaut kas mainīsies. Notika tieši pretējais – oligarhu grupējumi un lumpen-birokrāti piekļuva pie vēl papildus resursiem un tautas paverdzināšanas un zombēšanas process padziļinājās.

Jautāsi - bet kas notika aiz kulisēm, un kas notika Pasaulē? Mēs toreiz, aizrauti ar „dziesmoto revolūciju”, ārstēdamies no šoka terapijas, būvēdami

krāsniņas dzīvokļos, neieraudzījām **Galveno**. Mēs neieraudzījām lielo varas maiņu Pasaulē – tieši 1991.gadā un 1992.gadā Pasaulē notika divi vēsturiski notikumi. Pirmais - cionisma un cionistu legalizēšana, pieņemot ANO Rezolūciju, ka tas vairāk nav aparteīds un rasisms. Tas iezīmēja t.s. reformu cionistu uzvaru Pasaulē. Otrais ir ar to tieši saistīts notikums, jeb precīzāk - šī ANO Rezolūcija deva iespēju pieņemt nākošo ANO dokumentu - slaveno Darba Kārtību 21 (*Agenda 21*) un nesen kā - 2015.gadā - Darba Kārtību 2030 (*Agenda 2030*).

Tieši ar šīm Darba Kārtībām – „adžendām” es gribētu iepazīstināt tuvāk un plašāk:

Pie mums tiek izsmietas teorijas „par Rietumu korpokrātijas Latvijas ekonomiskas kolonizēšanas sazvērestību plāniem un par pašreizējo valdību kā bezmugurkaula kolaboracionistiem, kas palīdz šos plānus realizēt.” (Diena, 2010), bet neredzēt šo faktu ir tas pats, kā iebāzt galvu smiltīs un pacelt dibenu gaisā.

Ja mēs sastādītu Atskaiti tabulas veidā un sarakstītu visus Darba Kārtības 21 uzstādītos uzdevumus, tad mēs būtu šokēti. Mums pat sapnī nerādītos visslepenākās konspirāciju teorijas, mēs vienkārši ierakstītu – pārpildīts, izpildīts, pārpildīts, tiek pildīts, zvēram izpildīt utt. Abas Darba Kārtības aptver Pasaules Jaunās Kārtības īstenošanas programmu, un pat atbildīgos un izpildes termiņus.

Pasaules Jaunās Kārtības izveidošana ir cieši saistīta ar **Pasaules pārvaldību**. Protams, šai idejai ir jau senas, ja tā var teikt - tradīcijas. Esmu to aprakstījis savos rakstos, kur es tās nosaucu par Pasaules iekarošanas megaprojektiem. Pagaidām esmu izdalījis un aprakstījis 13 šādus megaprojektus. Piemēram, viens no pēdējiem ir Pasaules hristianizācijas megaprojekts, kurš iesākās 1.gs. p.m.ē. otrajā pusē. Tas bija un ir viens no Pasaules iekarošanas projektiem ar ticības un krustnešu zobenu palīdzību. Šodien ar jaunu jundu ir iedarbināts jauns Pasaules Jaunās Kārtības ieviešanas megaprojekts. Mēs esam aculiecinieki tā realizācijai, bet pats galvenais - mēs esam tā upuri. Nestāstīšu visu tā rašanās vēsturi, bet tikai nosaukšu galvenās sastāvdaļas. **Pirmā ir idejiskā - garīgā sastāvdaļa**. Tā radās 18.gs otrā pusē un papildinājās, un papildinās līdz šodienai. Pamatā ir sabatiešu-frankistu garīgais fundamentis. Sabatieši varbūt 17.gs. un 18.gs. nebūtu sevišķi izplatījušies, bet 1776. gadā kopā sanāca Jākovs Franks, Adams Veishaupts un Majers Amšels Rotšilds (viņš arī -Bauers/Bauerbergs), kuri noteica Pasaules civilizācijas tālāko attīstību. Sabatieši-frankisti Pasaules Jaunajai Kārtībai deva savu „Visu redzošās acs” kultu, Sātana, Bafometa, Šeta, Enoha (Enoša), Lucifera un Semiramis kultu. Paskatieties, kā ES Briseles galvenās ēkas priekšā Semiramis jāj uz „zelta vērsa”, citās vietās Semiramis lido uz Pūķa ar 7 galvām, ASV Brīvības statujā (Francijas masonu dāvana) tā tur lāpu, Latvijā - trīs Zālamana zvaigznes. Visi tie ir viņu Drakona impērijas simboli. Fantastika, bet pati ES galvenā ēka turpat vai viens pret vienu ir uzcelta kā Babilonas tornis, kur visām tautām jāsajaucas. Klasisks piemērs ir arī slavenā „Bohēmijas birzs”, kurā ik gadu notiek visas šīs okultās orgijas ar upurēšanu Luciferam. Praktiski visi ASV prezidenti to apmeklē. Jāpiezīmē, ka arī

jaunā jeb neohristianizācija sit augstu vilni, tikai tā ir paslēpusies aizkulisēs. Neohristiešu dievnami aug kā sēnes. Šobrīd tie stāv tukši, acīmredzot tie gaida jaunos luciferiešus, infrastruktūra pārslēgam ir sagatavota. Kaut kas līdzīgs notika ar daudzām sinagogām Eiropā - kad to tīkls bija izveidots pietiekošā skaitā (4.gs. sākumā), tad vienā naktī uz kupoliem parādījās hristiešu nāves simboli – statistie krusti un tajās melnā aristokrātija sāka savu elkdievu - cilvēkdievu sumināšanu un sevis apglabāšanu kā kapsētā, bet vecos dievus turpināja pielūgt slepenībā. Apskatieties – hristiešu baznīcu iekšpusē ir kapi, bet daudzas baznīcas ir tieši un speciāli uzceltas virs senlatviešu kapiem..

Otrā Pasaules Jaunās Kārtības megaprojekta sastāvdaļa ir organizatoriskā – **Pasaules pārvaldnieku institūciju izveidošana**. To izveidošana praktiski iesākās tikai 19.gs. beigās un 20.gs. sākumā līdz ar „Apaļā galda”, kā slepenas Pasaules pārvaldnieku institūcijas, izveidošanu, vēlāk jau Nāciju Līgas un ANO izveidošanu. „Apaļais Galds” kā institūcija radās pēc profesora Dž. Ruskina idejas (ap 1870.g.), kura faktiski bija vienkārša - ka daži cilvēki ir pārāki pār citiem un tiem ir jāpārvalda Pasaule. Viņa idejas uztvēra superbagātnieks Sesils Rode (viņa vārdā pat Āfrikā bija nosaukta valsts - Rodēzija, kurā viņš ieguva dimantus) un viņš sāka realizēt Jaunās Pasaules Kārtības un Pasaules valdības ideju, radīdams „Apaļā Galda Grupu” ar iekšējo lemjošo kodolu un ārējo izpildloku. Viņi ar laiku radīja daudzas Pasauli pārvaldošas institūcijas: Ārlietu komisiju, Romas klubu, Karalisko Ārlietu institūtu, Trilaterāla komisiju, Bilderbergas grupu un tādu organizāciju kā Nāciju Līga, un pēc 2. Pasaules kara tās vietā - Apvienoto Nāciju Organizāciju.

ANO bija tikai viena no viņu izveidotām institūcijām, bet kopš 2015.gada tā ir izvirzīta kā galvenā **Pasaules pārvaldes institūcija, tāpēc simboliski varam nosaukt par Pasaules valdību.**

ANO, tāpat, ir tā funkcionālā struktūra, kurai jāīsteno Jaunā Darba Kārtība, kuru angļiski sauc *Agenda*, bet arī visās citās valodās to jau ir iesaukuši par adžendu. Šobrīd mums jau ir 2 *Agendas* jeb Darba Kārtības: ***Agenda 21***, un ***Agenda 2030***. Tās ir ANO pieņemtās rezolūcijas –programmas-projekti, kuras jāpilda visām Pasaules valstīm (193), kas ir ANO sastāvā. Tās aptver visu mūsu dzīvi, lai ieviestu Pasaules Jauno Kārtību ar vienu Pasaules pārvaldes izpildinstitūciju – ANO priekšgalā. „Agendas 21” realizācija iesākās 1992.gadā, bet „Agenda 2030” tika pieņemta 2015.gada 25.septembrī. „Agendai 21” ir visciešākā saistība ar citām ANO Rezolūcijām. Jau 1975.gadā ANO pieņēma rezolūciju 3379 (XXX) ***Elimination of all forms of racial discrimination***, kura „*Determines that Zionism is a form of racism and racial discrimination*”, tulkojumā - „Nosaka, ka cionisms ir rasisma forma un rasu diskriminācija”. Bet kas notika 1991. gadā, kad viskaismīgāk pret šo ANO rezolūciju uzstājās ASV prezidents Dž. Bušs vecākais? To atcēla ar demokrātisko vairākumu. Rezolūcijas numurs ir [A/RES/46/86](#) ***Elimination of racism and racial discrimination***. Pieņemta 73. plenārsēdē, 1991.gada 16.decembrī. Dotā Rezolūcija atsauc iepriekšējo ANO rezolūciju – Nr.3379. Līdz ar šo rezolūciju cionisms atkal kļuva pieļaujams un atbalstāms. Tā bija milzīga visu pasaules

cionistu uzvara. Latvija šajā 1991.gadā jau bija ANO dalībvalsts, bet mums vēl ziķerzellis A.Baumanis, kā viņu sauca U.Ģērmanis, nebija nosūtīts darbā uz šo institūciju. BET kāds jau bija nobalsojis Latvijas vietā PAR šo rezolūciju. Es tajā laikā strādāju AP Ārlietu komisijā un neatceros, ka mēs kādā komisijas sēdē būtu vispār šo jautājumu skatījuši. Uz jautājumu, kas nobalsoja par Latviju, man nespēja dot atbildi arī Ārlietu ministrija.

Pēc manām domām šī rezolūcija deva iespēja pieņemt 1992.gadā *Agenda 21 for Sustainable Development* (tulkojumā – Darba Kārtība 21 Ilgtspējīgai attīstībai). Tā tika pieņemta ANO konferencē: „*United Nations Conference on Environment and Development (UNCED)*”, kura notika no 1992.gada 3. līdz 14. jūnijam Brazīlijas pilsētā Riodežaneiro. To parakstīja 179 valstis. Jēdziens **Ilgtspējīgā attīstība** jau parādījās 1987.gadā ANO izdotajā ziņojumā ar nosaukumu **Mūsu kopīgā nākotne** (*United Nations World Commission on Environment and Development report "Our Common Future" (1987)*), bet šajā dokumentā tas ir centrālais jēdziens. Vēlāk tas parādījās visdažādākos dokumentos un regulās, Latvijas Saeimā pat tika izveidota komisija: Ilgtspējīgas attīstības komisija, kuru līdz 2016.g. februārim vadīja M.Kučinskis, bet no 24.februāra - L.Straujuma. Tā ir centrālā komisija Saeimā, strādā klusi, bet mērķtiecīgi. Komisijas galvenais darbības virziens ir izvērtēt Ministru kabineta sagatavotos progresā ziņojumus par Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju līdz 2030. gadam (Latvija 2030). Kad tika „nograuzta” esošā valdība, man bija skaidrs, kas vadīs jauno valdību. Neatkarīgi no politbrigādes vai laika apstākļiem, nākamais premjers būs tas, kurš vada šo komisiju – tas bija kā āmen hristiešu baznīcā. Viņa vārds izrādījās – M.Kučinskis, bet vārdam nav nozīmes, svarīgs ir šis postenis un uzticība tam cilvēkam, kurš to vada. Ļoti loģiski, ka pēc Kučinska komisiju vadīt uzticēja pārbaudītam kadram, kura savu laiku tika ielūgta uz Davosu, jo tur ielūdz tikai savējos - reālās un atzītās pirmās personas katrā valstī. Paskatieties, kurš brauc uz Davosas instruktāžu, no kādas valsts, tā arī ir augstākā varas persona dotajā valstī.

Darba Kārtības 21 (Agenda 21) saturs

21 nozīmē projekts – darbības programma-projekts jaunajam 21.gadsimtam. Pētnieki to iesaukuši par „Zaļo masku” korporatīvam komunismam jeb oligarhu kolektīvismam, jeb kapitālistu komunismam, jeb globālam sociālismam, kā nu kurš zinātnieks to nedefinē. Visaptverošs uzbrukums cilvēcei ir šīs programmas-projekta galvenā būtība. Tas ir totalitārs Pasaules pārvaldības projekts, ar Pasaules valdības izveidošanu un jaunu pasauliešu jeb globāliešu pilsonību. Tas ir, pirmkārt, Pasaules inventarizācijas un, otrkārt, Pasaules kontroles projekts. Tam ir pakļauta visa daba, cilvēce, sabiedrība, izglītības sistēma sākot no bērnu dārza līdz pārkvalifikācijas kursiem, finanses, celtniecība, ražošana, zemes lietošanas veidi, utt. Tā ietver de-populāciju un de-industrializāciju, bezrobežu Pasauli. Aiz liekulīgiem, dekoratīviem vārdiem slēpjas Pasaules kundzības un totalitārisma projekts.

Tā ir pāreja no pārstāvju-sūtniecības varas uz neievēlēto, bet varas izvēlēto vai uzurpatoru varu. Piemēram, Eiropas Komisiju neviens nav vēlējis, komisārus neviens nav vēlējis, par caurkritušā premjera V.Dombrovska sūtīšanu uz EK neviens nav balsojis, nekāds referendums vai vēlēšanas nav bijušas. Tas, ka neievēlētais, bet ieceltais Valdības aparāts pārņem Saeimas funkcijas – tas viss ir paredzēts šajā projektā. Viss, kas Latvijā ir noticis, ar dažām prihvatizācijas niansēm, viss ir noticis atbilstoši šim projektam **Agenda 21**.

Projekts paredz katra un visas tautas suverenitātes zaudēšanu un līdz ar to - brīvības zaudēšanu. Tas ir tieši tas, ko es iepriekš teicu par antikonstitucionālo situāciju Latvijā. Tas viss ir realizēts atbilstoši šim projektam.

Projekts paredz privātīpašuma tiesību zaudēšanu, kas Latvijā strauji sāka realizēties ar 1997.gadu. Projekts paredz augsta blīvuma un tautiski jauktu dzīvojamo kvartālu būvniecību, tas paredz iedzīvotāju sadzīšanu lielās pilsētās, lai tos varētu vieglāk kontrolēt. Tieši tāpēc Latvijā tiek organizēts rungainu uzbrukums esošajiem novadiem. Šī projekta realizācija ir uzdots valdībai (un Gerhards to cītīgi pilda), šo projektu dzen cauri Latvijas valsts TV. Amerikāņu pētnieki tās jaunās pilsētas sauc par jaunajām koncentrācijas nometnēm.

Projekts paredz cīņu ar diviem cilvēces ienaidniekiem: klimata sasilšanu un citplanētiešu uzbrukumu. Ienaidnieki ir atrasti, tagad visi spēki un nauda tiek izlikta, lai ar tiem cīnītos. Kā profesionāls ģeogrāfs zinātnieks saku, ka nav lielāku melu Pasaulē par Klimata sasilšanu. Nekāda sasilšana nav šajā Pasaulē un citplanētiešu uzbrukums mums nedraud.

Visu to, ko ar mums un pret mums darīja visas valdības un visa sasaukuma Saeimas pēc 1992.gada, varam nosaukt kā: de-industrializācija, de-populācija, debilizācija. Latvijā Ministru kabinets 2002.gada 13.augustā pieņēma Latvijas ilgtspējīgās attīstības stratēģiju, bet Darba Kārtība (Agenda 21) jau tika pildīta visus iepriekšējos 10 gadus. (*Latvian Sustainable Development Strategy has been prepared and approved by the Cabinet of Ministers on August 13, 2002.*)

Darba Kārtība 2030 (Agenda 2030)

Tā ir ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcija 70/1. Pārveidosim mūsu Pasauli: ilgtspējīgās attīstības Darba Kārtība 2030 (mans tulkojums no: *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*). Dotais projekts pielika punktu pārejas laikam, kurš ilga no 1992. gada līdz 2015. gadam (ieskaitot). 2016. gada 1. janvārī mēs jau pamodāmies kā pasaulieši jeb globālieši, ne vairs eiropieši vai latvieši.

Ko paredz jaunā Darba Kārtība 2030?

Tā ir ceļakarte - rokasgrāmata uz globālo korporatismu (angliski - *corporatism*), fašismu un komunismu kopā ņemot – samiksējot, daži zinātnieki to sauc par globālo sociālismu, globālo feodālismu. Nosaukt jau to var dažādi, bet būtību tas nemaina. Tā ir jauna sabiedriskā iekārta ar centralizētu ekonomiku, centralizētu sabiedrisko un garīgo dzīvi, bez privātīpašuma, ar dzīvokli trušu būrī lielpilsētā, tukšiem laukiem un *monsanto* barību. Tas ir cilvēces globālās paverdzināšanas projekts – planētas paverdzināšanas projekts. Tas ir Globālās tirānijas projekts. Viena no galvenām metodēm sabiedrības apstrādāšanai – zombēšanai - ir **koercijas** (angliski *coercion*) metode, kura paredz indivīda darbību pašam pret sevi pēc tam, kad uz viņu ir izdarīts psiholoģisks spiediens, fizisks spēks vai izteikti draudi, arī šantāža - izvelkot ārā no biogrāfijas kādus notikumus, draudot tos publicēt, un tādejādi piespiežot pat izdarīt noziegumus pret paša ģimeni, tautu. Līdzīgs efekts ir personību iznīcinošai pašcenzūrai.

2015.gada 25.septembrī Latvijas prezidents ar vēja spārniem ieradās ANO mītnē un nobalsoja par šo jauno Darba Kārtību 2030, turklāt uzstājās ar runu, kurā zvērēja uzticību ANO un tās uzlikto uzdevumu izpildei: „Šogad ANO Ģenerālā asambleja pārskatīs Pasaules informācijas sabiedrības samita rezultātus par pēdējo desmitgadi. Ir svarīgi, lai šis pārskata process, kurā Latvijai ir vadošā loma, būtu veiksmīgs un sekmētu ANO Ilgtspējīgas attīstības plāna līdz 2030.gadam noteikto vispārējo mērķu sasniegšanu.”

Tā mēs 2016.gada 1.janvārī pamodāmies jau jaunā pakļautībā, jaunā pilsonībā. Dotais projekts paredz mūsu tautai iznīcību – tā es to vienā teikumā varētu raksturot. Tā paredz Pasaules totālo kontroli, pašu cilvēku un viņu darbības čipizāciju, rasu sajaukšanos, Pasaules mēroga starpkontinentu cilvēku migrāciju un cīņu ar neesošo Klimata sasilšanu. Šo jauno cilvēku – **pasaulieti jeb globālieti**, vislabāk raksturo Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ([UNESCO](#)) Brūnais cilvēks, kurš tur nostādīts visu sajūsmas izrādīšanai. Tas simbolizē rasu sajaukšanos, dzimuma sajaukšanos – nav tautas, nav rases, nav dzimuma. Katrs no jums ar šo jauno Pasaules Kārtību var iepazīties atverot ANO mājas lapu ([A/RES/70/1](#)). Neatstāstīšu visu šo projektu, jo tas ir ļoti plašs, un tā ir Darba kārtība nākošajiem 15 gadiem, un tas balstās Darba Kārtībā 21, faktiski precīzē to, un kā ANO Rezolūcija tad kļūst par obligātu – izpildei. Par šo ANO

Rezolūciju vajadzētu runāt katru dienu TV, Radio, žurnālistiem, propagandistiem, politiķiem un politikāņiem (kaut vai lai tikai informētu sabiedrību/cilvēkus), bet – KLUSUMS, it kā mēs jau būtu integrēti.

Gribētu uzsvērt dažus spilgtus punktus no 17 mērķiem un 169 uzdevumiem, turklāt ir detaļas, kuras varam atrast jau citos papilddokumentos. Jāpiezīmē, ka gan Darba Kārtība 21, gan Darba Kārtība 2030 ir uzrakstītas labāko komunistu partiju programmu stilā – viss it kā cilvēka labad, viss tik glumš un lipīgs.

„Pārscriešu” pār nozīmīgākajiem punktiem:

19. punkts aizstāj Dieva dotās cilvēku dabiskās tiesības ar Universālām ANO cilvēktiesībām, kuras var iedot un atņemt, kā iepatīkas.

29. punkts PAREDZ migrāciju kā pozitīvu metodi valstu ilgtspējīgai attīstībai, tā dos iespēju valstīm attīstīties. Tā dos dzīvesprieku vietējiem iedzīvotājiem, migranti visiem ir jāuzņem un jāapčubina. Ja viņi gribēs atgriezties savā zemē, tad jādod iespējas viņiem to izdarīt. Mēs nevarējam saprast, no kurienes nāk šī migrācijas ideja – izrādās, to paredz ANO jaunā Pasaules kārtība. Kur ņemt migrantus? Vieglāk par vieglu – vajag izraisīt karu kādā reģionā un karš sarāžos migrantus cik nepieciešams.

31. punkts paredz cīņu ar jau pieminēto neesošo “Klimata sasilšanu”. Jau desmitiem konferences ir notikušas pēc 2015.gada 25.septembra, kurās patiesi zinātnieki ir pierādījuši, ka nekādas sasilšanas nav, bet “Sasilšanas” apkarošanas institūcijām jau ir izdalīti miljardi. Tas ir – šī nauda faktiski ir izdalīta mūsu inventarizācijas un kontroles īstenošanai. **Paredzēta t.s. Re-naturalizācija, ar kuras palīdzību vismaz puse no zemēm tiks pārvērsta par aizsargājamām ainavām, viņi atradīs skudru ar asti un tūlīt visu mežu iekļaus aizsargājamā teritorijā. Atradīs vienu zaļu vardi vai vaboli ar trim ūsām un jums vairs neļaus izmantot jūsu pašu zemi. Nesen TV izskanēja pārraide par Vecpiebalgu, ka dabas sargi grib ierobežot vietējiem iedzīvotājiem zemes lietošanas tiesības – jā, tieši no šīs ANO rezolūcijas izriet šis uzbrukums, un tādu sāksies ne mazums.**

33. punkts paredz, ka viņi kontrolēs okeānus, sausumu un bezmaz zemestrīces, bet zem dabas kontroles maskas viņi faktiski kontrolēs visu mūsu dzīvi.

34. punkts paredz urbanizāciju un lauku iztukšošanu, pat piepilsētas ar kotedžu apbūvi ir paredzēts likvidēt. Jaunās lielpilsētas viņi nosaukuši par – „limitētām pilsētām”. Ideja tāda, ka šīm limitētām pilsētām noteiks striktu robežu to telpiskai attīstībai, visiem būs jāpārceļas uz noteikto pilsētas daudzstāvu „trušu būdu”. **Kādreiz latviešus no viensētām sadzina ciematos, lai tos varētu vieglāk politiski kontrolēt, bet šis jau ir daudz grandiozāks projekts – atbilstošs komunisma otrai fāzei.**

35. punkts jau paredz sabiedrības pārveidošanu atbilstoši **virsvaļstu likumiem**, kaut ko līdzīgu darīja komunisti, fašisti un nacionālsociālisti.

36. punkts jau paredz **Globālo pilsonību** un sadalītu atbildību, tas jau noņem visas maskas, jo paredz arī, kā viņi sauc – **interkultūras attīstību** (nejaukt ar multikulturālismu – daudzu kultūru attīstību). Visam pamatā būšot Globālā solidaritāte (39. punkts). Jaunās sugas cilvēku – „**pasaulietī**”, vislabāk raksturo Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ([UNESCO](#)) Brūnais cilvēks, kurš tur nostādīts visu sajūsmas izrādīšanai. Tas simbolizē rasu sajaukšanos, dzimuma sajaukšanos

41. punktā jau ir izteikts trešās Pasaules, kurā ietilpstam arī mēs, kolonizēšanas uzdevums, kurš paredz finansiālo ieguldīšanu, tehnoloģiju ieguldījumu, izmantojot publisko sektoru, arī privātos kolonizatorus, kurus viņi nosauc par filantropiem.

Darba Kārtība paredz, ka līdz 2030.gadam **dienas ienākumam** uz cilvēku jābūt 1,25 dolāri. Tā kā mēs jau tagad esam pārsnieguši šo normu, nāksies piebremzēt, lai citus pagaidītu. Es nepakavēšos pie tādiem “sīkumiem” kā lokālo ceļu likvidēšana, privātīpašuma likvidēšana, privāto auto likvidēšana - tie visi jau bija izteikti Darba Kārtībā 21 un pa šiem gadiem jau sākuši realizēties. Viņu darbības prakse ir vislabākais pierādījums.

45. punkts jau uzdod visām ANO ietilpstošām valstu valdībām un parlamentiem īstenot šo Darba Kārtību 2030.

Mani Priekšlikumi mūsu darbībai, lai šo Jauno Protokolu darbību apturētu

Ja es kaut ko kritizēju, tad tas nozīmē, ka man ir priekšlikums kā to mainīt. Protams, mums ir jāpretojas šo ANO rezolūciju īstenošanai. Citās valstīs notiek konferences, mītiņi, izdotas jau grāmatas **pret** šo Pasaules pārvaldnieku ieceri. Mums vienkārši jāiesaistās kopīgā politiskā cīņā par tautas varu, par savas Satversmes realizēšanu dzīvē.

Esmu izstrādājis Latviešu Tikumības Kodeksu, kurš ir mana dāvana latviešu tautai, esmu izstrādājis Tautvaldības mācību, kura paredz tautas varas īstenošanos, kuras pamatā ir ģimenes, Dzimtas un Tautas vara, balstīta vienprātības un vieduma principā, sauksim doktrīnā, esmu licis priekšā tautai jaunu kultūras paradigmu un Jauno Izglītības sistēmas paradigmu. Kopā ar līdzdomātājiem esam nodibinājuši viedo brīvcilvēku kustību „No Senatnes uz Nākotni”, suverēno brīvzemju konfederāciju un jaunu Latvijas Tautas fronti, kura saucas – „Tautas Kongress”. Tās uzdevums ir sasaukt Otro Satversmes Sapulci, lai varētu ienest grozījumus un papildinājumus Satversmē. Mērķis - nostiprināt Latvijas pašnoteiktību, patstāvību un pastāvību, pašpietiekamību un pašnodrošinātību. Pašreiz esam tajā

organizatoriskajā stadijā, kāda bija LTF 1988.gada vasaras sākumā, kad to dibināja trīs cilvēki – Viktors Avotiņš, Jānis Rukšāns un Valdis Šteins, bet ar to starpību, ka teorētiskais un darāmo darbu saraksts mums jau ir puslīdz gatavs. Protams, to var papildināt, labot, bet neesam tukšā vietā, un ļoti labi zinām, kādu mērķi gribam sasniegt, un kādi uzdevumi jāpilda.

Mūsu kustība ir par pašnoteiktu, pašnodrošinātu, pašpārvaldītu Latvijas valsti, kur suverēns ir tauta, un tā ir augstākās varas nesējs, kā to paredz Satversme. Protams, par valsti ar suverēnu norēķinu sistēmu, ar savu tautsaimniecību, vārda tiešajā nozīmē, nevis pavalsts ar kolonizatoru „gešeft biznesu” un „šekeļa garu”. Mēs esam par pretēju varas vertikāli šodienas svešzemnieku un lumpen-birokrātu varai. Tautvaldībā tauta diktē darāmos darbus saviem sūtņiem (deputātiem) parlamentā un izpildvarai. Tautvaldības apstākļos Kliķes vara – Partiju karteļa vara, nodokļu karš pret tautu un visas citas briesmu lietas nav iespējamas, kā zinātnē saka – pēc definīcijas nav iespējamas.

Tāda, lūk, ir mūsu programma, bet pats galvenais - **Dievs ir ar mums.**